

Životopis – Stanislava Zástěrová

Stanislava Zástěrová se narodila 14.3. 1935 v Praze. Je jedináček a se svými rodiči žila v domě svého dědečka na Proseku, kde zůstala do svých 28 let.

Na začátku války začala chodit na základní školu, ale po měsíci školní docházky dostala spálu, se kterou se léčila v nemocnici na Bulovce, v tehdy novém a moderním pavilonu infekčních nemocí.

Paní Zástěrová se jako malá velmi bála náletů a zvuku výstražných sirén.

Válka pro ni byla obdobím permanentního strachu. K nejsilnějším okamžikům jejího dětství patřil jeden z náletů na Vysočany, při kterém byl její otec zavalen ve vodní šachtě kamením a kusy betonu na Střížkově, kde měl parcelu pro stavbu rodinného domu. Tatínek naštěstí nehodu přežil.

Ona sama a její rodina byli velcí Sokolové. Do Sokola chodila chvíli před válkou a poté po válce. Bohužel během druhé světové války nemohla být o aktivní účasti v Sokole řeč, protože byl zakázaný. Na poválečný čas v Sokole vzpomíná paní Zástěrová moc ráda, bylo to pro ni šťastné období, plné nadšení.

Během osvobození nebyla paní Zástěrová v Praze. Rodiče ji poslali k příbuzným na venkov, poblíž Poděbrad. Nebylo to pro ni nic nového, jelikož tam všichni jezdili na dovolenou a život probíhal podobně jako v Praze. Paní Zástěrová zde byla spokojená, znala místní děti a chodila s nimi i do tamější školy. Na konci války kolem Poděbrad projížděla osvobozená vojska. Stanislava a její kamarádi jim mávali, radovali se a trhali jim šeříky.

Ze základní školy se paní Zástěrová hlásila na libeňské gymnázium, kam ji také přijali, ale byla přeřazena do nově zřízeného gymnázia ve Vysočanech. Později vystudovala Vysokou školu chemickou v Dejvicích, obor potravinářské technologie. Na základě tzv. umístěnky jí jako první povolání byla přidělena práce v laboratoři v lihovaru a octárně v Kolíně. Později pracovala v laboratoři na poliklinice v Praze.

Svého budoucího manžela potkala na plese v Obecním domě. Vzali se na Staroměstské radnici a hostinu měli pak v Obecním domě. Pravidelně se tam vraceli zavzpomínat na jejich hezký svatební den. Odstěhovali se spolu do Podolí, kde žili 25 let.

Rok 1968 osobně nijak neprožívala, měla dvě malé děti a chodila do práce, nebyla tedy ani nikde angažovaná. Ji a její nejbližší rodinu bezprostředně komunistický režim nijak výrazně neovlivnil a žili normálním rodinným životem.

Sametovou revoluci paní Zástěrová prožívala spíše u televize, s manželem byli také na Letné, ale jiných manifestací se neúčastnila. Po revoluci se život uvolnil, člověk se nemusel bát říct, co si myslí.

Nyní žije paní Zástěrová už 30 let na jihu Prahy v Kunraticích.

